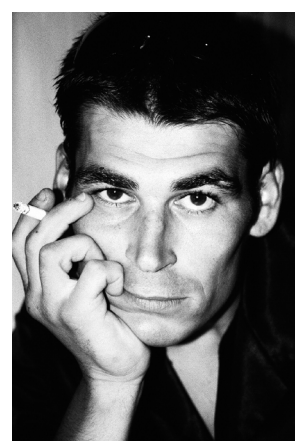

Sekaná v housece a spokojenost je na světě:) Pepík měl celkem nedávno možnost změnit celý svůj život. Dostal se z ulice. Měl práci, bydlení a... Ale jedna věc je mít sen a druhá jsou jeho reálné možnosti. Jak se Pepa umí nadchnout pro životní změnu, tak umí stejně rychle podlehnout stresu a zklamání. Rady i posměšky od potulných „kamarádů“, kteří jsou bez jakékoliv vlastní snahy závislí na jednorázové pouliční pomoci, mu vůbec neprospívají. I když svoji „nápravu“ jistě myslel vážně, nebyl na změnu ještě dost mentálně zralý. Zatímco cesta na ulici může připomínat rychlý sešup, tak cesta ze života na ulici bývá zpravidla dlouhá a trnitá. To nejdůležitější je, že se klienti musí chtít ze života na ulici dostat, aby nebyli předmětem komerčního sexuálního zneužívání. Musí přijmout fakt, že především drogy, ale i alkohol v nepřiměřené míře nejsou řešením jejich životních problémů – doslova se tak poutají k „neštěstí ulice“, přičemž i toulavý životní styl má svou vlastní toxickou gravitaci, aniž si to uvědomují. Pomoc klientům Projektu Šance je především individuální, poskytujeme ji jednotlivým klientům přesně na míru. Chtějí-li se svým životem něco dělat, pomůžeme jim zpočátku i s bydlením. „Penízky“, jak říkají:), získané za návštěvu rukodělné pracovní terapie v Domě Šance jsou pro ně důležité. Naši hlavní snahou ale je, aby získali nové pracovní/sociální/životní návyky, které jim do budoucna umožní být samostatní a nezávislí na pomoci druhých. A u toho nezůstáváme... László s klienty často řeší i jejich charakter, dobré myšlení a reálné možnosti, čeho každý z nich podle svých dispozic může v životě dosáhnout. Stále jim klade na srdce, aby nezůstávali sami a našli si životní partnery. Někdy s nimi musí řešit traumata z dětství a jindy špatné psychosociální návyky. Podaří-li se je dovést k sebepřijetí, včetně zranění získaných v dětství, může to postavit doslova most do lepší budoucnosti.

I pro klienty, jako je Pepa, paralyzované osobními traumaty, ale i pro ztracené klientky jsme stále zde a naše centra se znovu otevřela 6. a 7. ledna 2025, aby se na své cestě měli s kým poradit a aby měli podporu, která je ke změnám nezbytná.

Děkujeme Vám za laskavou podporu a pomoc, vážená paní, vážený pane, v roce 2024 a doufáme, že s námi dobrodružnou cestou Projektu Šance ještě kousíček půjdete.

1. To je ta sekaná a Pepík z úvodu dopisu. Je to ještě fotka z prosince, kdy přišel hladovej a nevyspalej, a ta sekaná v housece byla pro něj hróóózně moc fajn. Kéž by řešením všech našich problémů byly takové dobroty:) To bychom nám všem přáli. 2. Radek od nás chtěl spacák a karimatku, ale podmínili jsme to tím, že se nákupu zúčastní a svou část si odpracuje v rukodělné pracovní terapii v Domě Šance. K překvapení všech si nakonec vydělal celou částku a měl radost, že si nákup zaplatil sám. 3. Alena usilovala o naši pomoc už pár měsíců, ale na začátku jsme si nebyli jisti, zda by mohla patřit mezi klienty Projektu Šance. Ano, patří. Dostala od nás nové boty na brigádu a spolu s ostatními klienty Projektu Šance se snaží změnit svůj osud. Okolo pražských charit se „motá“ pár let, a ani s postupem času se nemůže z této závislosti dostat. Upozornili jsme ji, že spolupráce s Lászlem nemusí být milá, že někdy může být cesta k sebepoznání i nepříjemná..., ale když bude na „cvičišti odvázná“, může jí László pomoci, aby ulice nebyla jejím osudem. Alena není od svého štěstí daleko. Je pracovitá, snaží se, ale její charakter a myšlení ji permanentně vedou na scestí. Když se jí snažíme vysvětlit, v čem se ten její neúspěch skrývá, záviděl by jí i pštros, jak umí strčit hlavu do písku, tak uvidíme, zda jí delší/další Lászlóva terapie na cestě životem pomůže. 4. Od dob, kdy Mírek začal chodit do Domu Šance poprvé, už se hodně zklidnil, ale pořád si myslí, že v zahraničí rostou na stromech klobásy a tady v Čechách že se dobře nemáme. Na nás si ale nepřijde... my víme, jak to je doopravdy, a klidně mu do Německa koupíme jednosměrnou jízdenku, aby si vyzkoušel ten snadný klobáskový život. Tahle naše „nabídka“ ho překvapila:). V rukodělné dílně se ale snaží a je rád, že někam patří, což pro něj dříve neplatilo. 5. To se na Ruzyni (ve vězení) stalo asi poprvé. Volal jim náš klient Láďa a chtěl na výkon trestu nastoupit už před víkendem. Argumentem bylo, že v neděli jako už tradičně bude vánočka a kakao. Ač laskavě, odpověděli mu dost věcně – ať do pondělí vystrízlívá a nastoupí:)

Vážená paní, vážený pane, těch novinek, co se v Projektu Šance děje, je tolik, že se nám ani nevejdou do dopisu. 22. prosince 2024 dosloužila televize, kterou jsme si mohli pořídit díky Adventním koncertům vysílaným před lety v České televizi, takže o vánoční drama bylo postaráno, ale László ho 23. prosince zažehnal novou televizí a teď klienti během pracovní terapie koukají na „koťátka“, což jejich rukodělné pracovní úsilí nevysvětlitelně zrychlilo:) 6. ledna v 7 hodin ráno jsme s druhým Mirkem začínali „na kožním“, protože jsme na Štědrý den zjistili, že má problémy, o kterých nám neřekl, a rozsah zasažené kůže byl velký, až jsme se lekli. Naštěstí by na problém měla stačit jen mastička. 6. ledna 2025 se někteří klienti po dlouhých dnech „půstu“ u nás najedli při prvním letošním setkání ve streetworkcentru, až jim bylo rovnou i špatně:) 13. ledna 2025 Petr a Kačka skončili na ulici, tedy v parku ve stanu. I když už to s nimi vypadalo na velké zlepšení... nepovedlo se. Naštěstí měl László pro tyto účely odložené velké peřiny, které jim pomohly ve chvílích nejhorších. Rádi bychom pro ně udělali víc, ale musíme počkat/čekat, až jim dojde, co dělají špatně, a pokud se chtějí dostat z ulice, že musí dodržovat elementární pravidla. Alespoň navštěvují rukodělnou pracovní terapii v Domě Šance, a tak šance na zlepšení u nich zatím trvá.

Poslání Projektu Šance pro české „dětí ulice“ pokračuje, **vážená paní, vážený pane,** a pokud by bylo ve Vašich možnostech podpořit nás, **prosíme Vás o pomoc.**

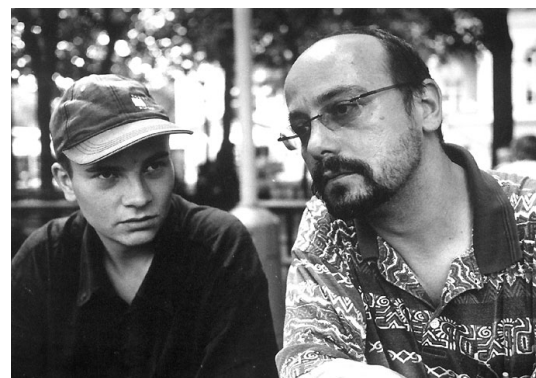
Za Projekt Šance Vás srdečně zdraví

László Sümegh
předseda

a autoři dopisů: Alexandra a Pavel

foto © archiv Projektu Šance, není-li uvedeno jinak

1. Paní doktorka MUDr. Markéta Mudrová je jednoduše nezastavitelná, a když se klienti zubního ošetření nebojí (statisticky to je tak 50/50:), léčí, trhá atd. Jsme za její laskavou a dlouhodobou podporu a pomoc moc vděční. Na fotkách má v křesle zrovna Kačku. **2.** Překvapilo nás, že náš web ProjektSance.cz získal 1. cenu v menších a středních organizacích. Že se autorům z Digital Deers povedlo vše okolo Projektu Šance vizuálně zjednodušit, se nám líbilo, ale že to ocení i porota... to nás mile překvapilo. Cenu v našem zastoupení převzali Jan, Dominik a Honza. **3.** Někdy se už i my ostatní musíme nad tím Lászlem pozastavit. S Radkem se snaží pracovat takřka třicet let a pořád to nevzdal. László chápe, že je paralyzovaný nefunkčním rodinným prostředím a že život/dospívání... neměl lehké. Na podzim se nad ním slitoval a znovu, jako už nespočetněkrát, mu pomohl na ubytovnu, aby nemusel trávit zimu na ulici. Údajně naposledy. Držte Radkovi palce a Lászlovi raději také:)

Naše pomoc dětem v ášramu Sri Ramana Maharshiho v Tadpatri v Indii pokračuje i v roce 2025. Vlevo je s dětmi László, který ášram před lety navštívil, uprostřed je s dětmi herečka Jana Paulová, která nad projektem drží záštitu.